

[Tom Behnke]

Af dommen fremgår det, at dommerne slet ikke har taget hensyn til vidneudsagnene, hvilket sammenholdt med den rejste kritik kan lede tanker hen på, at dommerne, allerede inden sagen startede, havde den holdning, at vidneudsagnene i hvert fald ikke skulle gribe forstyrrende ind i dommernes opfattelse af sagen.

Svar (13/4 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg finder af principielle grunde ikke, at jeg bør udtale mig om den konkrete sag, der er anlagt mod Justitsministeriet, og som stadig verner.

Til orientering kan jeg dog oplyse, at det følger af retsplejelovens § 186, at vidneforklaringer optegnes i retsbogen i det omfang, retten bestemmer. Retten bør herved tage hensyn til ønsker fra parter eller vidner og til, om optegnelsen kan antages at få betydning under fornyet prøvelse af sagen.

Spm. nr. S 666

Til **justitsministeren** (31/3 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren med henvisning til spørgsmål nr. S 665 oplyse, om dommerne kan have været så forudindtagede, at de slet ikke har vurderet vidneudsagnene?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 665.

Svar (13/4 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg har ikke mulighed for at udtale mig om dommernes holdning til den konkrete sag, som jeg i øvrigt – som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 665 – af principielle grunde ikke finder at burde kommentere.

Spm. nr. S 672

Til **industriministeren** (1/4 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage sig over for Revisionsinstituttet af 1920, idet revisions-

firmaet i forbindelse med revideringen af Solhavegårdens regnskab ikke har opdaget en manglende indbetaling af A-skat i størrelsesordenen ca. 300.000 kr.?«

Begrundelse

Det forekommer, at Revisionsinstituttet af 1920 enten ikke er kompetent til at revidere eller bevidst holder hånden over »vennerne«.

Når der er indblandet offentlige midler, er det af afgørende betydning, at revisionen er grundig nok, hvilket tilsyneladende ikke er tilfældet med Revisionsinstituttet af 1920 i forbindelse med Solhavegården.

Svar (13/4 93):

Industriministeren (Trøjborg):

Der findes forskellige sanktionsmuligheder over for en revisor, der har tilsidesat de pligter, stillingen som revisor medfører. Det er således den enkelte revisor, der kan drages til ansvar, og ikke revisionsfirmaet.

Der er tre instanser, der kan pålægge en revisor ansvar.

Revisorforeningerne varetager det foreningsretlige disciplinæransvar, Revisornævnet det offentligretlige disciplinæransvar, og endelig er der mulighed for et egentligt strafansvar ved de almindelige domstole.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvorunder revisorlovgivningen hører, har mulighed for at indbringe en revisor for Revisornævnet. Forinden en revisor indbringes for nævnet, må der tilvejebringes et dokumenteret grundlag herfor.

I erhvervsdrivende fonde gør det særlige forhold sig gældende, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og fondsmyndigheden kan pålægge revisor at give oplysninger om fondens forhold. I den konkrete sag er det Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der er fondsmyndighed. Bestemmelsen giver myndighederne en særlig mulighed for på en enkel og uformel måde at få oplysninger om fonden og dens formueforvaltning.

Ifølge dagspressen har Solhavegården ikke indbetalt al skyldig A-skat i 1992. Der kan derfor være anledning til nærmere at undersøge revisors kontrol af dette forhold. Det bemærkes, at fonden ikke har indsendt årsregnskabet for 1992 til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til